

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pelhřimově rozhodl samosoudce Mgr. Jiřím Zachem v hlavním líčení konaném dne 19. března 2018 v Pelhřimově

takto:

Obžalovaný

_____, trvale bytem _____, toho času ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici Oráčov, 270 32 Oráčov,

je vinen, že

- 1)
ačkoliv dne 06.10.2017 osobně převzal písemnou výzvu Okresního soudu v Táboře ze dne 21.09.2017 pod sp. zn. 3T 162/2010 k nastoupení výkonu trestu odnětí svobody, s tím, že má výkon trestu nastoupit nejpozději dne 06.10.2017 do věznice v Českých Budějovicích, kterýžto trest mu byl uložen pravomocným rozsudkem Okresního soudu v Táboře dne 08.03.2011, pod č.j.: 3T 162/2010-187; na výzvu nereagoval, soud jakkoli nekontaktoval a bez závažného důvodu do věznice k výkonu trestu odnětí svobody nenastoupil a k tomuto byl do věznice v Českých Budějovicích dodán až policisty Obvodního oddělení Policie ČR Pelhřimov dne 20. 11. 2017 na základě příkazu k dodání do výkonu trestu vydaného Okresním soudem v Táboře ze dne 17.10.2017,
- 2)
dne 02.11.2017 v době od 15:15 hod. do 15:25 hod. na oddělení Interna I v Nemocnici Pelhřimov, ul. Slovanského bratrství č.p. 101, v Pelhřimově, z volně přístupného

ošetřovatelského pultu umístěného na chodbě, odcizil službu konající ošetřovatelce [REDACTED], tam bez dozoru odložený mobilní telefon zn. Sony Xperia Classic, [REDACTED], s vloženou SIM kartou společnosti O2, v koženém pouzdře, vše v hodnotě nejméně 1.126,- Kč, a tohoto jednání se dopustil přesto, že byl pravomocným rozsudkem Okresního soudu v Táboře pod sp. zn. 3T 162/2010 ze dne 08.03.2011, odsouzen mimo jiné i pro přečin krádež podle § 205 odst. 1 písm. a), písm. b), odst. 3 trestního zákoníku, dílem dokonaným, dílem ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 21 měsíců; z výkonu trestu odnětí svobody pak byl dne 27.08.2013 podmíněně propuštěn při stanovení zkušební doby v trvání do 27.08.2016 a následně pak Okresní soud Brno-venkov rozhodl dne 18.05.2017 pravomocným usnesením sp. zn. 3PP 9/2013 o nařízení výkonu zbytku tohoto trestu odnětí svobody, neboť se obviněný ve zkušební době neosvědčil.

tedy

1. mařil výkon rozhodnutí soudu tím, že bez závažného důvodu nenastoupil na výzvu soudu trest odnětí svobody,
2. přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil a byl za takový čin v posledních třech letech potrestán,

čímž spáchal

pod bodem 1.

přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. f) trestního zákoníku,

pod bodem 2.

přečin krádež podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

Podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému **trestu odnětí svobody v trvání šesti /6/ měsíců.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice s ostrahou.**

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozená [REDACTED], bytem [REDACTED], s uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

Z důkazů před soudem provedených bylo zjištěno, že obžalovaný [REDACTED] se dopustil jednání jež je podrobně popsáno ve výrokové části tohoto rozsudku pod body 1. a 2. Na základě podané obžaloby bylo nařízeno ve věci hlavní líčení, když toto proběhlo na základě žádosti obžalovaného v souladu s ust. § 202 odst. 5 tr. řádu v jeho nepřítomnosti. Pokud byl [REDACTED] v průběhu přípravného řízení ve věci vyslechnut spáchání trestné činnosti v podstatě doznal. K bodu 1. rozsudku vypověděl, že důvodem jeho nenastoupení do výkonu trestu odnětí svobody byla nemoc jeho otce. K bodu 2. rozsudku obžalovaný uvedl, že této trestné činnosti se

rovněž dopustil, přičemž využil nestřeženého okamžiku a odložený mobilní telefon sebral a schoval do kapsy kalhot. Následně pak z odcizeného telefonu vyjmul SIM kartu, kterou zničil a mobilní telefon následně prodal další osobě za částku 200 Kč. Nad spáchanou trestnou činností projevil lítost.

Kromě důkazu výpovědi obžalovaného soud v průběhu hlavního líčení provedl celou řadu důkazů dalších, když v souladu s ust. § 211 odst. 6 tr. řádu byly přečteny úřední záznamy o podaném vysvětlení sepsané s [REDAKCE] a [REDAKCE] a provedeny byly i důkazy listinné. [REDAKCE] popsala za jakých okolností jí byl odcizen mobilní telefon, vyjádřila se k jeho stáří a hodnotě. Z úředního záznamu sepsaného s [REDAKCE] bylo zjištěno, že tato společně s obžalovaným navštívila 2. 11. 2017 v nemocnici v [REDAKCE] svého hospitalizovaného otce. Nezaregistrovala, že by obžalovaný odcizil mobilní telefon až teprve následně si všimla, že mobilní telefon má v držení, což jí bylo divné protože obžalovaný, který je jejím bratrem, je bez finančních prostředků. Z úředního záznamu sepsaného s [REDAKCE] pak bylo zjištěno, že tento zakoupil od obžalovaného mobilní telefon zn. Sony Xperia za částku 200 Kč, do tohoto telefonu pak vložil svoji SIM kartu, zhruba týden jej používal a následně jej pak vydal orgánům Policie ČR. Vydaný telefon pak byl vrácen majitelce [REDAKCE]. Důkazy listinnými bylo prokazováno na základě kterého rozsudku byl obžalovaný vyzván k nástupu výkonu trestu odnětí svobody, listinnými důkazy byla zjišťována rovněž hodnota odcizeného mobilního telefonu a těmito důkazy byly objasňovány i osobní poměry obžalovaného. Pokud soud tyto provedené důkazy vyhodnotil bylo možno uzavřít, že [REDAKCE] jednáním popsaným pod bodem 1. rozsudku naplnil všechny zákonné znaky přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. f) tr. zákoníku a jednáním popsaným pod bodem 2. rozsudku pak zákonné znaky přečinu krádeže podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku. Pokud jde o trestný čin krádeže kvalifikovaný podle ust. § 205 odst. 2 tr. zákoníku tak zákonné znaky tohoto přečinu jsou naplněny, neboť obžalovaný byl skutečně v posledních třech letech za obdobný trestný čin potrestán, když výkon trestu, který mu byl uložen za obdobnou trestnou činnost mu byl naposledy nařízen 18. 5. 2017 z důvodu toho, že se neosvědčil ve stanovené zkušební době, která mu byla uložena při podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody na základě usnesení Okresního soudu Brno-venkov ze dne 27. 8. 2013. Proto soud uznal obžalovaného [REDAKCE] vinným těmito trestnými činy.

Při úvahách o druhu a výši trestu, který má být obžalovaného za spáchanou trestnou činnost uložen soud hodnotil míru škodlivosti jednání obžalovaného pro společnost a přihlédl i k jeho osobním poměrům. Jednoznačně lze uvést, že obžalovanému přitěžuje zjištění, že v minulosti byl již vícekrát soudně trestán, rovněž i k nepodmíněným trestům odnětí svobody, přičemž lze konstatovat, že předchozí odsouzení obžalovaného nikterak nemotivovala k vedení řádného způsobu života. Na straně druhé však lze obžalovanému přiznat i okolnosti polehčující a to doznání se k spáchané trestné činnosti, jakož i skutečnost, že svým přístupem pomohl objasnit tuto trestnou činnost. Za této situace soud uzavřel, že účelu trestu v tomto konkrétním případě sice již nemůže být dosaženo uložením jakéhokoliv trestu výchovného, je tedy třeba ukládat trest spojený s omezením osobní svobody. Tento trest však s ohledem na okolnosti případu lze ještě ukládat při spodní hranici zákonné trestní sazby. Proto soud obžalovanému uložil za oba sbíhající se trestné činy trest úhrnný podle trestní sazby trestného činu přísněji trestného, což je v tomto případě ustanovení § 205 odst. 2 tr. zákoníku. Úhrnný trest byl dle tohoto ustanovení uložen v trvání šesti měsíců jako trest odnětí svobody nepodmíněně a obžalovaný byl pro výkon tohoto trestu podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou.

K trestnímu řízení se s požadavkem na úhradu vzniklé škody připojila poškozená [REDAKCE], která požadovala uhradit způsobenou škodu za odcizený mobilní telefon. Tento mobilní telefon byl orgány Policie ČR zajištěn a poškozené vrácen. Za této situace soud rozhodl tak, že [REDAKCE] odkázal s uplatněným nárokem na náhradu škody v souladu s ust. § 229 odst. 1 tr. řádu na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích, pobočka v Táboře, prostřednictvím soudu podepsaného.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Poškozený se poučuje o možnosti požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění odsouzeného z výkonu trestu odnětí svobody. Tato žádost se podává u soudu, který rozhodoval v I. stupni.

Pelhřimov 19. března 2018

Mgr. Jiří Zach
samosoudce, v.r.